

[Niels Højland]

Men regeringen har jo 90 mandater, så den kan bare tromle forslaget igennem uden at høre på de berørte parter. Det er ikke særlig fair, så det håber jeg ikke regeringen vil gøre. Jeg synes, at det vil være rimeligt, at udvalget får en chance for at lytte til de lokale parter i sagen, og at deres synspunkter, eventuelt alternative løsningsforslag, kan indgå i en professionel behandling af forslaget.

Hvis dette lovforslag gennemføres hurtigt, og uden at de lokale læsøbiavlere er blevet hørt, kan den situation opstå, at de fleste biavlere ikke vil arbejde med den brune bi med den konsekvens, at der ikke bliver det fornødne antal. Nogle af de implicerede mener, at der skal være ca. 300 bifamilier til friparring, for at man kan bevare en naturlig bestand, og floraen på Læsø må også bevares.

Derfor ville jeg foreslå, uanset om lovforslaget bliver vedtaget nu eller senere, at der indføres en bestemmelse i loven om lovrevision efter 3 eller måske 5 år, således at konsekvenserne af loven til den tid kan diskuteres.

I lovforslaget lægges der op til, at biavlere, der rammes af lovforslaget, skal have erstatning. Det er naturligvis i erkendelse af, at lovforslaget er et indgreb i den private ejendomsret, og at der derfor skal betales fuld erstatning.

Jeg vil her gerne understrege, at det naturligvis skal være en ordentlig erstatning dels for ophør af biavl, dels for driftstab.

Afslutningsvis vil jeg sige, at Fremskridtspartiet vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet med dette lovforslag, og at Fremskridtspartiets endelige stillingtagen vil blive afgjort ud fra en samlet vurdering af de eventuelle alternative løsningsforslag, der måtte indkomme under udvalgsbehandlingen, og af størrelsen af den erstatning, som tilbydes de ramte biavlere. Og der skal indføres en bestemmelse om en lovrevision efter et antal år.

Svend Aage Jensen (CD):

Centrum-Demokraterne erkender deres ansvar for at leve op til Riokonventionen om biodiversitet, der går ud på at forsøge at bevare arternes mangfoldighed, vel vidende, at der daglig kloden over forsvinder arter for bestandig.

Nu er det så den brune bi på Læsø, der skal forsøges reddet ud fra bl.a. den betragtning, at

Læsø skulle være det sidste sted på kloden, hvor den endnu lever i et antal, der gør, at den har overlevelsesmuligheder, såfremt den bliver alene om territoriet.

Der skal ikke herske tvivl om, at CD ikke er ubetinget begejstret for dette lovforslag, selv om vi har erklæret, at vi naturligvis vil leve op til vort ansvar for Riokonventionen om arternes mangfoldighed. Sagen er jo den, at der er indløbet informationer, der bekræfter, at der i såvel Sverige som Norge er brune bier af samme art som på Læsø. Altså er Læsø ikke det eneste hjemsted for den brune bi.

Dernæst, og det er det, der er det alvorligste: Alle, der avler på den gule bi, er oprindelig læsøboer, hvoraf de fleste har prøvet at producere honning på den brune bi tidligere, hvilket kun har givet skuffelser, bl.a. fordi det ikke har været muligt at holde bierne sygdomsfrie. Disse indfødte læsøboer ønsker absolut ikke at gå tilbage til at producere på den brune bi, hvorfor det kan imødeses, at der for Læsø vil opstå problemer med bestøvning af de planter og træer, som er afhængige af bierne.

Læsø har bl.a. en stor produktion af solbær, som kræver mange bier. Desuden er den læsøske flora beriget med sjældne arter som gøgeurt og hindebæger. Den brune bi kan kun bevares som en del af Læsøs fauna, såfremt der også i fremtiden vil være mennesker, der vil holde den. I modsat fald vil vi opleve, at Læsø vil være totalt uden bier, medmindre staten griber ind og ansætter folk til at holde liv i den brune bi.

CD vedkender sig medansvaret for denne lov. Men vi havde gerne set en løsning, hvor også den del af biodiversiteten, der hedder læsøboerne, var tilgodeset. Det er trods alt en del af deres indtægtsgrundlag, der falder bort.

Hans Larsen-Ledet (RV):

Vi oplever en gang imellem, at de gamle dyrearter trues med udslættelse. Vi oplever også, at private mennesker gør en fantastisk indsats for at bevare de dyrearter. Den indsats aftvinger beundring og respekt.

Her er der også nogle dyrearter, der trues. I nærværende forslag vil man søge at beskytte den gamle nordeuropæiske brune bi, og det er selvfølgelig principielt rigtigt. Men jeg har da med den afstand, jeg har til Læsø, alligevel oplevet Læsø i oprør, og bragene fra Læsøs bikrig